

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
26. 12. 2013 do
27. 12. 2013

Število objav: 9
Tiskani mediji: 7
Splet: 2
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Festival mlade literature Urška
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Severjeva nagrada 2013	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Demokracija; 15000	Stran: 54	Površina: 417 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 26. 12. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	B. P.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Otroci na gledališkem odru	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Dnevnik; 0	Stran: 19	Površina: 280 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	I.M.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Otroci na gledališkem odru	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Dnevnik.si; 205280		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	im		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Praznični vikend (p)oživil mesto	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 10	Površina: 231 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 8	Avtor	A. K.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Dobrih pol milijona evrov za kulturo	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 16	Površina: 30 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 9	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Jubilej dobrniških pevk	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 35	Površina: 91 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 10	Avtor	J. A.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	"Potrebovala sem hrib, da sem zlezla nanj in videla dol"	
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Primorske novice; 53000	Stran: 25	Površina: 1321 cm ²
	Rubrika / Datum	7. val, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 11	Avtor	Figelj Klavdija		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Festival mlade literature Urška		

	Naslov	Novi umetniški program na gimnaziji		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Vecer.com; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 15	Avtor	Šoštarič Miha		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Prleki uspešni v angleščini		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 22	Površina: 433 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 12. 2013		
Stran v zbirki 16	Avtor	Šoštarič Miha		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Severjeva nagrada 2013

B. P., foto: wikimedia.org, Barbara Čeferin/MGL, Gregor Pohleven

Nagrada Sklada Staneta Severja za najboljše dosežke na slovenskih poklicnih odrih je letos pripadla igralcema Primožu Pirnatu in Pii Zemljič. Nagradi za najboljšega študenta dramske igre in ljubiteljskega igralca pa sta prejela Krnetič in Čujovič.

Primož Pirnat z vsako novo kreacijo dokazuje, da je igralec izjemnega razpona, suveren, senzibilen, duhovit in sodoben.

Severjeve nagrade so med slovenskimi igralci zelo cenjene, zato so njihovi dobitniki nanje posebej ponosni, je pojasnil koordinater škofjeloške izpostave **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** Marko Črtalič. Kot pravi, so Severjeve nagrade po svojem pomenu druge ali tretje nagrade za igralske dosežke v slovenskem merilu. Posebnost je v tem, da se te nagrade podeljujejo tako profesionalnim kot ljubiteljskim igralcem pa tudi najboljšim študentom dramske igre. Dobitnike prestižne nagrade je letos izbrala žirija v sestavi predsednice Damjane Černe in članov Staše Mihečič, Tee Rogelj, Branka Šturbeja in Alenke Bole Vrabec.

Pia Zemljič in Primož Pirnat Nagrado za igralske stvaritve v

slovenskih poklicnih gledališčih je dodelila članici umetniškega ansambla Slovenskega ljudskega gledališča Celje Pii Zemljič za njene vloge v celjskem gledališču in Mini teatru. »Pia Zemljič že leta dokazuje, da je natančna, študijozna in zanesljiva interpretka širokega dramskega razpona,« je v obrazložitvi nagrade zapisala žirija. Nagrado za igralske stvaritve v slovenskih poklicnih gledališčih je žirija letos dodelila

Pia Zemljič s svojimi vlogami v celjskem gledališču in Mini teatru že leta dokazuje, da je natančna, študijozna in zanesljiva interpretka širokega dramskega razpona.

tudi članu Mestnega gledališča ljubljanskega Primožu Pirnatu za vlogo Petruccia v komediji Williama Shakespeara Ukročena trmoglavka in dve vloge iz dramskega cikla Carla Sternheima Iz junaškega življenja meščanov. »Primož Pirnat z vsako novo kreacijo dokazuje, da je igralec izjemnega razpona, suveren, senzibilen, duhovit in sodoben,« ugotavlja žirija.

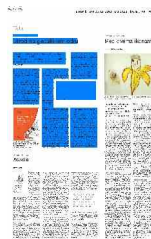
Druge nagrade ... Nagrado za igralsko stvaritev študenta dramske igre je letos podelila Benjaminu Krnetiču v diplomski uprizoritvi

Ime Staneta Severja je še vedno živo, še vedno odmeva v slovenskem gledališkem in filmskem življenju.

osmega semestra dramske igre za vlogo Helikona v Camusovem Kaliguli. Kot je zapisala žirija, je lik zasnoval sveže in inovativno. Nagrado za igralsko stvaritev v slovenskem ljubiteljskem gledališču pa je letos namenila članu škofjeloškega gledališča Loški oder Mateju Čujoviču za vlogo Benedicta v melodrami Igre je konec Simona Graya. »Ko Matej Čujovič dramsko osebo spozna in začuti, ta z njim zaživi polno, resnično in nekompromisno,« je zapisala žirija.

V čast in spomin Nagrade je Sklad Staneta Severja, ki je bil ustanovljen v spomin na legendarnega gledališkega in filmskega igralca, podelil v nedeljo, 15. decembra, na Loškem odru v Škofji Loki, kjer je Sever 4. decembra 1970 odigral premiero monodrame Krotko dekle avtorja Fjodora Mihajloviča Dostojevskega. Umril je dva tedna kasneje, 18. decembra 1970, po nastopu v Ribnici na Pohorju. Kot je 43 let po njegovi smrti poudaril Črtalič, je »ime Staneta Severja še vedno živo, še vedno odmeva v slovenskem gledališkem in filmskem življenju.«

Založniška dejavnost JSKD

Otroci na gledališkem odru

V Sloveniji ta hip deluje okoli 600 otroških gledaliških skupin, javni sklad RS za kulturne dejavnosti pa skrbi, da imajo otroci in predvsem njihovi mentorji strokovno podporo. Tudi tako, da skrbi za ustrezno založniško dejavnost.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti je nedavno izdal dve knjigi, povezani s tematiko otroškega gledališča – to sta gledališki priročnik *Črkolandija* Maje Gal Štromar in Gregorja Geča ter knjiga izbranih dramskih besedil Jane Kolarič, Kim Komljanec, Janeza Remškarja, Tamare Matevc in Samante Kobal z naslovom *Petka!*. Samostojni strokovni svetovalec za gledališče in lutke pri JSKD Matjaž Šmalc trdi, da je otroško gledališče več kot samo gledališče otrok; je tudi velik izziv mentorjem, čeravno se ravno ta edukativni vidik rado zanemarija. Otroci s sodelovanjem v gledališki skupini ozaveščajo svoj javni govor, nastop, spregovorijo s svojimi besedami ali besedami nekega imaginarnega lika, ki jim

omogoča svobodo in samozavest, da se sprostijo ter prepustijo domišljiji. Skratka, končni produkt dela v takšni skupini ni predstava, temveč vmesna pot, to, kar se pri tem z otrokom dogaja; pri tem so pomembni učinkoviti pedagoški pristopi.

Vendar pa se pri nas vsaj na splošno mentorjem posveča zelo malo pozornosti in tudi znotraj študijskega sistema se gledališko pedagogiko zanemarija. Strokoven premislek pri tovrstnem delu z mladimi pa je nujno potreben: postavljajo se vprašanja, kakšne teme obravnavati, kakšne predstave so primerne za določeno starostno skupino, kaj otroku ponuditi, da bo lahko iskren, kako pravzaprav dobiti kakovostno otroško gledališče. »Cilj ni to, da bi imeli nekoč 600 dramskih igralcev na generacijo, temveč da bo otrok, ki bo deloval v otroškem gledališču, znal javno izraziti svoje mnenje, nastopati denimo na maturi, navsezadnje pa tudi to, da bo nekoč postal politično in kulturno aktiven državljan,« meni Matjaž Šmalc.

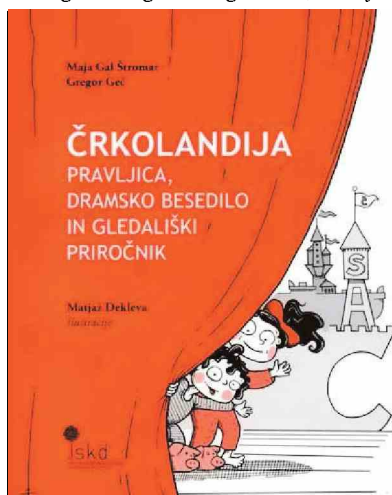
Mentorjem in posledično otrokom bo nedvomno lahko v kakovostno pomoč *Črkolandija*, gledališki priročnik, ki sta ga zasnovala Maja Gal Štromar in Gregor Geč in vsebuje dramski tekst ter pravljico. V prvem delu je to pravljica o Ani in Binetu

ter njunem čarobnem popotovanju v deželo črk. V drugem delu je ista zgodba dramatizirana, v tretjem delu pa avtorja ponudita konkretne ideje za uprizoritev; dotakneta se praktično vseh elementov predstave – scenografije, kostumografije, glasbe in koreografije –, seveda pa tudi dela z mladimi igralci. Natrosita recimo tudi ideje, kaj storiti, če imamo dva igralca ali če jih imamo devet, in kaj, če imamo recimo v zasedbi tri dečke in enajst deklic. Ideje avtorjev v priročniku ne zapovedujejo, temveč spodbujajo nove ideje.

Cilj kakovostnega otroškega gledališča ni ta, da bi imeli nekoč 600 dramskih igralcev na generacijo, temveč da bo znal otrok, ki bo deloval v otroškem gledališču, javno izraziti svoje mnenje ali nastopati, denimo, na maturi – navsezadnje pa tudi, da bo nekoč postal politično in kulturno aktiven državljan.

Matjaž Šmalc

Druga izdana knjiga *Petka!* skriva pet najboljših dramskih besedil, ki so prispela na natečaj JSKD za najboljše otroško ali mladinsko dramsko besedilo. Besedila so razvrščena tako, da bodo različne otroške in mladinske gledališke skupine zagotovo lahko izbrale tekst, primeren njihovi starostni skupini. *Ježki gredo v svet* in *Družina* avtoric Jane Kolarič in Kim Komljanec sta namenjeni mladim gledališkim ustvarjalcem prve triade osnovnih šol, ki ju lahko uprizarjajo tako na gledališkem kot lutkovnem odru. Besedilo Janeza Remškarja *Mulci proti doktorju Zlobi* je primerno za učence druge triade, zadnji triadi pa je namenjena sodobna priredba *Pepelke* avtorice Tamare Matevc. Peto besedilo, *Fatamorgana* avtorice Samante Kobal, pa bo nedvomno primerno za srednješolske gledališke skupine. **x im**

Gledališki priročnik *Črkolandija* je namenjen zlasti mentorjem, posredno pa tudi otrokom.

Reach: 205.280

Country: Slovenija

1 / 2

Otroci na gledališkem odru

Vir / Avtor: im

27. december 2013 (nazadnje spremenjeno: 0:00 27. december 2013)

Oznake: Založniška dejavnost **JSKD**

V Sloveniji ta hip deluje okoli 600 otroških gledaliških skupin, **Javni sklad RS za kulturne dejavnosti** pa skrbi, da imajo otroci in predvsem njihovi mentorji strokovno podporo. Tudi tako, da skrbi za ustrezno založniško dejavnost.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti je nedavno izdal dve knjigi, povezani s tematiko otroškega gledališča – to sta gledališki priročnik *Črkolandija* Maje Gal Štormar in Gregorja Geča ter knjiga izbranih dramskih besedil Jane Kolarič, Kim Komljanec, Janeza Remškarja, Tamare Matevc in Samante Kobal z naslovom *Petka!*. Samostojni strokovni svetovalec za gledališče in lutke pri **JSKD Matjaž Šmalc** trdi, da je otroško gledališče več kot samo gledališče otrok; je tudi velik izziv mentorjem, čeravno se ravno ta edukativni vidik rado zanemarija. Otroci s sodelovanjem v

gledališki skupini ozaveščajo svoj javni govor, nastop, spregovorijo s svojimi besedami ali besedami nekega imaginarnega lika, ki jim omogoča svobodo in samozavest, da se sprostijo ter prepustijo domišljiji. Skratka, končni produkt dela v takšni skupini ni predstava, temveč vmesna pot, to, kar se pri tem z otrokom dogaja; pri tem so po-membni učinkoviti pedagoški pristopi.

Vendar pa se pri nas vsaj na splošno mentorjem posveča zelo malo pozornosti in tudi znotraj študijskega sistema se gledališko pedagogiko zanemarja. Strokoven premislek pri tovrstnem delu z mladimi pa je nujno potreben: postavljajo se vprašanja, kakšne teme obravnavati, kakšne predstave so primerne za določeno starostno skupino, kaj otroku ponuditi, da bo lahko iskren, kako pravzaprav dobiti kakovostno otroško gledališče. »Cilj ni to, da bi imeli nekoč 600 dramskih igralcev na generacijo, temveč da bo otrok, ki bo deloval v otroškem gledališču, znal javno izraziti svoje mnenje, nastopati denimo na maturi, navsezadnje pa tudi to, da bo nekoč postal politično in kulturno aktiven državljan,« meni Matjaž Šmalc.

Mentorjem in posledično otrokom bo nedvomno lahko v kakovostno pomoč *Črkolandija*, gledališki priročnik, ki sta ga zasnovala Maja Gal Štromar in Gregor Geč in vsebuje dramski tekst ter pravljico. V prvem delu je to pravljica o Ani in Binetu ter njunem čarobnem popotovanju v deželo črk. V drugem delu je ista zgodba dramatizirana, v tretjem delu pa avtorja ponudita konkretne ideje za uprizoritev; dotakneta se praktično vseh elementov predstave – scenografije, kostumografije, glasbe in koreografije –, seveda pa tudi dela z mladimi igralci. Natrosita recimo tudi ideje, kaj storiti, če imamo dva igralca ali če jih imamo devet, in kaj, če imamo recimo v zasedbi tri dečke in enajst deklic. Ideje avtorjev v priročniku ne zapovedujejo, temveč spodbujajo nove ideje.

Druga izdana knjiga *Petka!* skriva pet najboljših dramskih besedil, ki so prispela na natečaj **JSKD** za najboljše otroško ali mladinsko dramsko besedilo. Besedila so razvrščena tako, da bodo različne otroške in mladinske gledališke skupine zagotovo lahko izbrale tekst, primeren njihovi starostni skupini. *Ježki gredo v svet* in *Družina* avtoric Jane Kolarič in Kim Komljanec sta namenjeni mladim gledališkim ustvarjalcem prve triade osnovnih šol, ki ju lahko uprizarjajo tako na gledališkem kot lutkovnem odru. Besedilo Janeza Remškarja *Mulci proti doktorju Zlobije* primerno za učence druge triade, zadnji triadi pa je namenjena sodobna priredba *Pepelke* avtorice Tamare Matevc. Peto besedilo, *Fatamorgana* avtorice Samante Kobal, pa bo nedvomno primerno za srednješolske gledališke skupine. **im**

Cilj kakovostnega otroškega gledališča ni ta, da bi imeli nekoč 600 dramskih igralcev na generacijo, temveč da bo znal otrok, ki bo deloval v otroškem gledališču, javno izraziti svoje mnenje ali nastopati, denimo, na maturi – navsezadnje pa tudi, da bo nekoč postal politično in kulturno aktiven državljan.

Matjaž Šmalc

Praznični vikend (p)oživil mesto

Staro mestno jedro Krškega pretekli konec tedna v znamenju Prazničnega vikenda – Dogodki za vse generacije – In naj prostovoljec je ...

KRŠKO - Ob koncih tedna sicer precej zaspano staro mestno jedro Krškega je zadnji vikend zasijalo v novi luči. Prvič doslej je namreč tam potekal Praznični vikend, ki je v ta del mesta privabil številne obiskovalce. Če je bil petkov večer v znamenju koncerta Vlada Kreslina in božično-novoletnega sejma, je sobota postregla predvsem s pestrim dogajanjem za najmlajše. Od ustvarjalnih delavnic v Mestnem muzeju in Mencingerjevi hiši do obiska dedka Mrza.

Začelo se je slavnostno. Predsednica sveta KS mesta Krško Jožica Mikulanc in krška podžupanja Ana Somrak sta namreč

skupaj prižgali lučke na smrečicah ter na ta način simbolično odprli prireditev v starem mestnem jedru, obiskovalce pa so nagovorili tudi slavni Krčani Josipina Hočevar, Janez Vajkard Valvasor in Janez Mencinger.

Manjkala nista niti glasba in ples, za katere so poskrbeli Pihalni orkester Krško, domače mažoretke Mažoretnega kluba Baton, člani Folklorne skupine DKD Syoboda Senovo, pevke izpod Bočja in Lavrenciji z Rake. Kulturnih užitkov pa s tem še ni bilo konec. Vrata sta na ta večer odprla tudi Mestni muzej Krško in Mencingerjeva hiša, kjer so med drugim prikazali peko kruha v obnovljeni peči in sušenje sadja v obnovljeni sušil-

nici sadja. Prav tako so si obiskovalci lahko ogledali ali kupili izdelke lončarskega ateljeja Bernhard manufaktura.

Pri organizaciji dogodka, ki sta ga občina in KS mesta Krško pripravili v sodelovanju z Mladinskim centrom Krško, Kulturnim domom Krško, enotama Mestni muzej in Galerija Krško, Valvasorjevo knjižnico Krško, **Javnim sklodom za kulturne dejavnosti**, Centrom za razvoj podeželja, Zvezo prijateljev mladine Krško, Centrom za socialno delo Krško, Centrom za podjetništvo in turizem ter drugimi društvi in organizacijami, so sodelovali tudi številni prostovoljci. Direktor Mladinskega centra Krško Mitja Valentinc je ob tem poudaril pomen prostovoljstva med mladimi in razglasil naj prostovoljca, ki so ga izbrali v krškem centru. V tem letu se je kot najbolj prizadeven, inovativen in vsestranski izkazal Žiga Bašek.

V Krškem si že nekaj časa bolj ali manj uspešno prizadevajo, da bi z raznolikim dogajanjem v staro mestno jedro privabili čim več ljudi, zato si krški župan Miran Stanko želi, da bi decembrski Praznični vikend postal tradicionalen.

A. K.

Pestro dogajanje je v staro mestno jedro Krškega pritegnilo staro in mlado.

Dobrih pol milijona evrov za kulturo

LJUBLJANA - 3. januarja bo **Javni sklad za kulturne dejavnosti** odprl tri javne razpise za sofinanciranje kulturnih projektov. V prvem razpisu bo za kulturne projekte na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti na voljo 314.640 evrov, v drugem bo za kulturne projekte na področju različnih manjšinskih etničnih skupnosti in priseljencev na razpolago 161.587 evrov, v tretjem pa bo za delovanje mreže multimedijjskih centrov namenjeno 73.079 evrov.

JUBILEJ DOBRNIŠKIH PEVK - Ženski pevski zbor KTD Dobrič pod vodstvom Mateje Gliivar v tem letu praznuje 10. obletnico delovanja, zato je svojo publiko povabil na jubilejni koncert, ki so ga popestrili tudi gostje Folklorna skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični in domači humorist Črepinšek. Večer je minil v znamenju glasbe, plesa in zabave, pevke pa so za svoje delo prejele tudi priznanje **Javnega sklada za kulturne dejavnosti Slovenije**. (J. A., Foto: M. F.)

Tinka Volarič z Mosta na Soči je uršljanka leta 2013, najobetavnejša mlada književnica

“Potrebovala sem hrib, da sem zlezla nanj in videla dol”

Nihče skorajda ni vedel, da Tinka Volarič piše tudi pesmi. Tisti večer pred natečajem jih je iz predala zbrala v jato in odposlala. Izmed 108 piscev na Festivalu **mlade literature Urška javnega sklada za kulturne dejavnosti** je bila izbrana za najobetavnejšo mlado književnico.

Za nagrado ji bodo izdali pesniško zbirko. Pred tremi leti je **Tinka Volarič** z Mosta na Soči, sicer magistra antropologije, na knjižnem sejmu prejela tudi nagrado za najlepšo knjigo. Za ilustracijo knjige *Zgodbe o zamorčku Bambuleju in vrtoglavi žirafi* (Sanje, 2010). In v roke je nujno potrebno vzeti zgoščenko *Selivke Katarine Juvančič in Dejana Lapajne*, na kateri je Tinka z ilustracijo pospremila čudovito glasbo. Piše tudi pravljice in kdo ve, kaj še vse.

► **Kaj mislite, je bila najprej beseda ali podoba?**

“Najprej je bil zvok. Frekvence, njihove resonance. In ker resonance dobijo smisel šele v srečevanjih, tudi tisto, kar začne liti iz njih - zdi se, da je takrat možno vse. Zaslliš, in nekaj se premakne. To so nekako začetki. Zvok še ni beseda, ni še podoba, čeprav sta s sliko že močno zasidrana drug v drugem. Zdi se mi, da zvok nosi vse, tako besede kot podobe, medtem ko za vse ne obstaja beseda. Nisem prepričana niti, da za vse obstaja podoba.”

► **Kako sovpadata pri vas?**

“Sovpadanje je zelo močno. Ko pišem pesem, vidim sliko, podobo, ki jo potem ubesedim. Velikokrat se te podobe pojavljajo filmsko, niti soundtrack ni izključen. Ko pišem, mi sledijo podobe, pa jih včasih še ne morem zagrabiti, ubesediti. Čez čas se začnejo vse te podobe združevati v jate in mi sledijo. Sčasoma jih začnem povezovati v verz, v misel, v zgodbo, pa čeprav

so na kup priletele v različnih časih. Ali pa odfrlijo po svoje, v neznanu. Dogaja se tudi v obratni smeri - ko ilustriram ali pa že samo beležim v skiricko, se začnejo okrog risb loviti tudi besede.”

► **Na primer? Kako se vam je porodila iskrica za pravljico *Deček in dedek*?**

“Najprej sem zagledala prizor, v katerem deček stoji na morskem obali, in zima je. Pa svetilnik. Nisem vedela, ali se bo s tem pravljica začela ali končala, ali pa se bo prizor pojavil celo kje vmes. Nisem vedela niti, ali bo ta deček glavni protagonist ali bo prišel le mimo. Je prizor več časa hodil z mano na sprehode, potem pa je iz njega nastala pravljica. Zgodilo se je, da je to slučajno začetni prizor.”

► **Vi seveda niste imeli nič pri vsem tem ...**

“Zdaj bi se lahko zasmejela in rekla, da ne, ampak seveda se med delom poigravamo z možnostmi vzrokov in posledic. Katero zgodbo v zgodbi bomo povedali, je odvisno od tega, kaj bomo naslonili na kaj, koga bomo srečali s čim.”

► **Pesnica, ilustratorica, antropologinja, pravljicaarka. Vse naenkrat ali zdaj ena, zdaj druga?**

“Tu ni preklopa. Je sinergija. Svetovi ne stojijo zase in čakajo na svojo priložnost, temveč sobivajo v enem. Med delom se dogajajo mnoga križanja in kroženja, vsebina prehaja. Včasih eno podpre drugo, spet drugič vzbudi kaj tretjega.”

► **Pravite, da je umetniško ustvarjanje most med vsakdanom in svetom tam čez. Kakšni so ti medsvetovi, ki jih vseskozi srečujemo v vaših pesmih?**

“To povezujem z metaforiko, poetiko sveta, ki včasih nasprotuje vsakršni poznani logiki. Saj pisanje pesmi in ilustriranje - pa gotovo še kaj - sta si bliže, kot se zdi. Poezija naj s svojim izrekanjem ne bi gradila zidov, ampak razpirala prostor, pokazala tudi to, da nikoli ni nič dokončnega. Po drugi strani kot ilustratorica iščem te nedokončne, metaforične prostore v tekstu. Kaj je tam, kar ni izrečeno, ni določeno, pa vendarle je.”

► **Ko človek bere vašo poezijo, radostno odkriva še neodkrita polja v sebi in jih prepozna.**

“Smisel vsakega umetniškega ustvarjanja in izražanja je, da se ne oklepa nečesa, kar že je, kar se predstavlja kot edino pravo in pravilno, temveč da razpre nov prostor. Da pokaže druge možne resnice, ki se tam nahajajo, nekaj, kar lahko še pride, in poda roko novemu nadaljevanju. Metamorfoze, transformacije. Če se zgodi vsaj delček tega, kar pravite, potem sem tihceno vesela.”

► **Ko pišete, gre skozi vas prav vse?**

“To je tisto zelo lepo pri ustvarjanju in hkrati zelo težko. Včasih res tako čutim, ne vedno. Ampak ta hkratnost mnogih svetov, v časovnem, prostorskem in bivanjskem smislu, je peklenko dragocena, sploh ko jih prečiš, previdno prepletaš z nekaterimi uvidi.”

► **“Umetnost je vojna in vojna ni daleč,” sem prepisala iz vaše pesmi. Kakšna refleksija vas je pripeljala do te definicije?**

“Seveda je umetnost bitka, borba, nenehno konfrontiranje. Ko sem pisala ta verz, to pesem, sem ravno razmišljala tudi o mitoloških konotacijah, kako so bile ženske boginje vojne velikokrat povezane z umetnostjo. Zgodovina sveta je preprejena z vojskovanji. Sprašujem se o teži bolečine, ki se ob tem poraja, in hkrati to jemljem kot nujo za porajanje novega, za rojstvo. Tudi umetnost ima v sebi akt spočetja, rojstva, bojevanja.”

► **V pesmi beremo, da so skozi vas, druga za drugo, ne da bi odpotovali iz domače hribovske periferije, stopile rimska, grška, mezopotamska boginja lova. So bile boginje ves čas tu?**

“Po gozdovih v meni, z vso srnjadjo, loki in puščicami. Bogovi, boginje, to zame ni nekaj kar bi živelo v preteklosti ali - če se pošalim: bog ne daj - nekje v onstransko nedosežnem. Dojemam jih kot osnovne, elementarne manifestacije, naša bitja v našem svetu, ki je. Vedno je.”

► **Kako kot antropologinja živite na Mostu na Soči?**

“Znanstveno tega ne peljem več naprej, a antropologija je zgnatla mojo misel, podprla moj nazor in ga razširila. Morala sem se vrniti v domačo zazibano pokrajino, kjer je moj začetek nečesa, s katerim sem povezana in me spremlja: že sama vrojenost v te hribe, pogledi, ki so bili vedno prisotni v mojem otroštvu, so hodili z mano, kjer sem živela. Potrebovala sem hrib, da sem zlezla nanj in videla dol. Krajina, v katero si vrojen in ki je s tabo na začetku, se vtisne vate. Potem je vzajemno, tudi ti puščaš sebe tam. Zgodilo se mi je celo, da sem tisti košček, ki sem ga pustila tam, morala nekoč priti iskat, ga pogledati v oči in slišati, kaj mi ima povedati. Ko sem še živela v Ljubljani, sem nekega zimskega večera v tem turobnem mestu - takrat se je zdelo, da so vsi ljudje zaprti vase - za žličko v prsnem košu začutila Sočo, ki teče. Pa sem morala tja, na tiste

bregove, za nekaj časa.”

► **Marsikdo odide iz te periferije ...**

“V času, ko živimo sprovcirano in so razmere pri nas vse prej kot prijazne - pa tu ne mislim samo Posočja, ampak državo nasploh -, ljudje odhajajo in s tem odhajajo potenciali, odhajajo možnosti, tako rekoč odhaja neka družba, svežina, drobi se skupnost. Saj znati se v tem precepu že od nekdaj ni bilo lahko, si predstavljam. Vprašanje, ali oditi nekam, kjer lahko deluješ, živiš, nekaj deliš z drugimi - kar je itak 'keč' vsega -, ali vztrajati. Za zdaj čutim zavezanost tej širši deželi, sobivanju s skupnostjo, v kateri smo tako božjastno dehidrirani. Za zdaj ostaja moj košček tu, da išče način, kako vsaj s kakšno kapljico nekaj napojiti, kako vzpostaviti komunikacijo, pa če še tako mukoma, s tem svetom.”

► **Sredi vseh teh voda ljudje dehidrirajo?**

“O ja. To so paradoksi sveta. Treba se je potruditi in priti do kapljice vode, narediti pot do tja. Potem pot nariše strugo. Brez strug lahko preteče še toliko vode, pa se nam bodo razpokani jeziki še vedno vlekli po tleh.”

► **V naravo greste po odgovore. Ljudje danes tega ne znajo več, ne znajo jih poiskati.**

“Do tja me pripelje nagon po preživetju. Tam je tudi lov, ne le nabiralništvo.”

► **Danes gre večina ljudi po odgovore na svetovni splet.**

“Tehnologija je kruta, v vsakem prostoru je, kot da tam mora biti, da je poln. Hec, občutek polnega bivanja daje nasičenost z neprestanimi melodijami, z elektromagnetnim valovanjem, informacijami. Iskanje informacij je na dosegu roke v vsaki dnevni sobi. Do zapletenih odgovorov lahko navidez pride prav vsak, od osemletnega mulca naprej, in to v treh minutah. Kam smo prišli? Kako daleč?”

► **Antropologi bi nam morali povedati kam. A vas na splošno v družbi ni slišati. Filozofi medtem ves čas govorijo na glas. Po desni vas preHITEVAJO nevroznanost,**

genetika...

“Antropologija je pravzaprav tesno povezana z uvidi vseh omenjenih. Niti ne bi smelo iti za tekmovanje v prehitevanju, ampak za podpiranje, in ja, nekam tihi smo, ne rečem, da ne delno tudi po lastni krivdi, zaprti v znanstveni larpurlartizem, kjer tudi zelo pronicljivi pogledi na našo zdajšnjost ostajajo zadrlesknjeni v članke za širše kroge obskurnih znanstvenih revij. Težko rečem, da bi lahko ravno antropologi edini povedali za neko pravo smer, ampak z nastavljenim ušesom in s poznavanjem načinov življenja in izkustev, slišanih iz konkretnih življenjskih zgodb skozi zgodovino in prek različnih družb, kultur, bi lahko bili pri tem dobri sodelavci.”

► **Od česa živite? Je to umetnost, humanizem, ki sta često predstavljena kot neuporabna, a tako nujna za preživetje?**

“Absurd, ker točno v tej t. i. neuporabnosti je sila pogona. Velikokrat ljudje vprašajo, kako preživim, v družbi govorimo o preživetju, v to smo prisiljeni, to nam je prešlo v navado. Kot bi bilo pomembno samo to, da preideš življenje, plačaš položnice, kupiš kaj za pod zob, iz tedna v teden, z mislijo, ali boš v tretjem tednu tega še zmožen. Ali pa kvečjemu hlastaš za naslednjim trenutkom oddiha in pozabe. Namesto da bi govorili o živetju. Preživeli bomo, a dajmo živeti. Nujno bi bilo presegati ta dušena polja, delovati v smeri presežnega živetja. V različnih časih in družbah, opazimo, so skušali zatreti prav te agilne sile, sile življenja. S pomočjo različnih aparatov in ustrojev, ki imajo radi, da je tista ena stvar edina in prava, kar je po logični posledici privedlo še do samozatiranja. Ne moremo si predstavljati, koliko podedovanih zatrtosti in samozatrtosti je še prisotnih, poleg teh, ki nastajajo na novo. Drug pogled, nova možnost, tista lahko spreminja. In hkrati je prav ta nova možnost tisto, kar ... aaaaa!”

► **Tisto, kar šteje?**

“Tisto, kar sproži krik. Tisto, kar premakne.”

KLAVDIJA FIGELJ

Tiste noči sem v snu letala

Tiho polzenje dlani
 nad neznanimi krajinami,
 povirji in resavami
 me kliče obstoj.
 Prepojena s težkim vonjem odhajanja
 prečkam hlad belega morja,
 zvonike Astrahana, tuleže ladij
 in pušpanova polja.
 Nato jelena v koruzi stečeta v nebo,
 na pašnike zvezd.
 Po nebeških poljih sejeta
 sezamova semena.
Sezam, odpri nam!
 Gostosevci in Kasiopeja
 donijo: orkester pozavn
 in basovskih harmonik:
 ris obnebja je naš edini krog,
 posvečeno bodi tvoje ime
 in reši nas hudega.
Tempus! Animus! Veritas! Mors!
 Z zrcalom v zrcalu budimo rdeče prikazni
 in golimo njihovo kožo.
 Tiho polzenje, nočno bdenje,
 metuljekrilo utripanje
 v neskončnih trzljajih: svetovi se širijo, pregibajo in potujejo.
 Jutro se drami.
 Koliko prostora na moji dlani!

pesem Tinke Volarič

Tinka Volarič je ilustrirala tudi *Selivke*, odličen album Katarine Juvančič in Dejana Lapanje

Page: 24

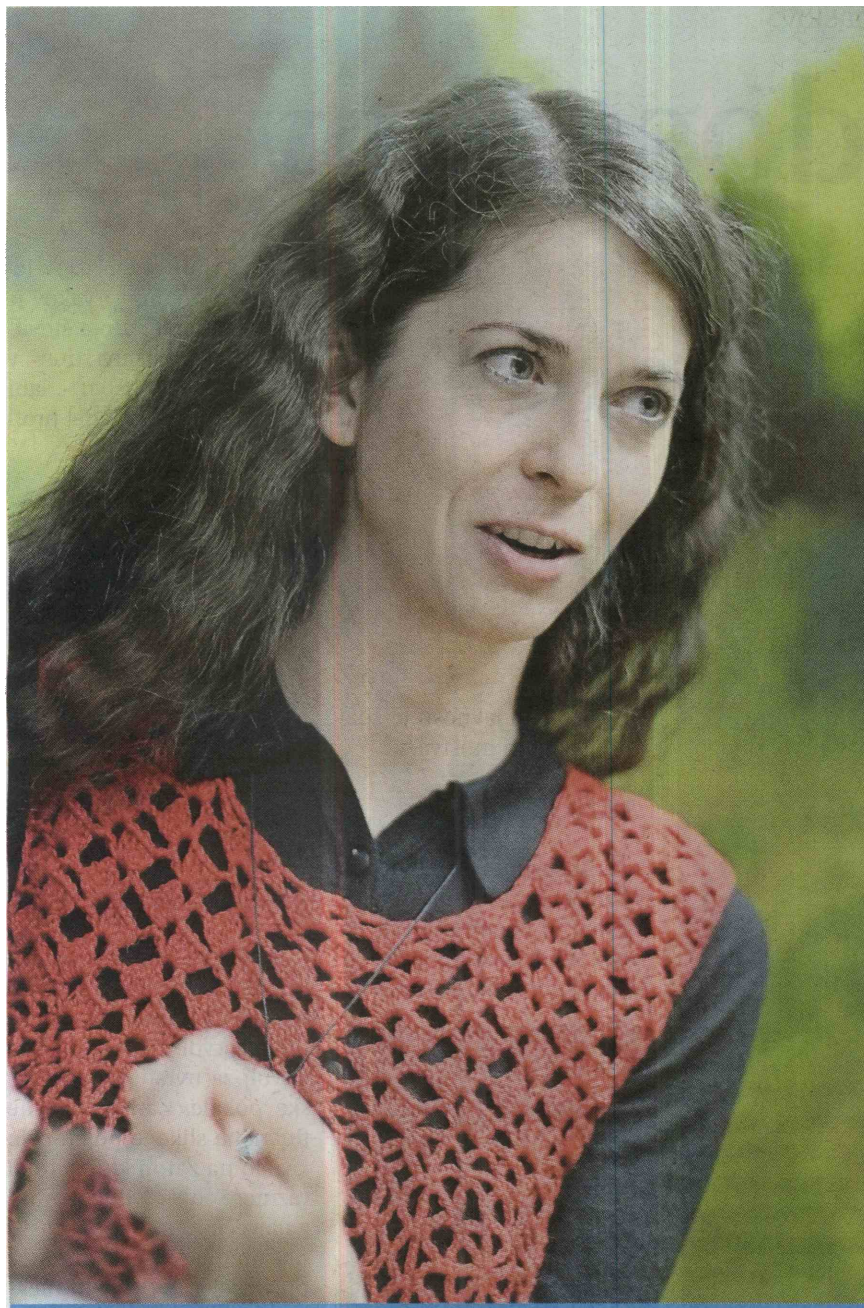
Reach: 53000

Country: SLOVENIA

Size: 1321 cm2

Kazalo

4 / 4

Tinka Volarič: "Ko sem še živela v Ljubljani, sem nekega zimskega večera v tem turobnem mestu - takrat se je zdelo, da so vsi ljudje zaprti vase - za žličko v prsnem košu začutila Sočo, ki teče. Pa sem morala tja, na tiste bregove, za nekaj časa."

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 1

Datum: 27.12.2013 - Stran: POMURJE

Novi umetniški program na gimnaziji

Prizadevanja ravnatelja Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer **Zvonka Kusteca**, da v novem šolskem letu zaživi nov izobraževalni program dramsko-gledališke smeri, so obrodila sadove. V šolskem letu 2013/2014 bodo na osrednjo regijsko srednješolsko izobraževalno ustanovo sprejeli 120 dijakov prvih letnikov v štiri oddelke gimnazijskega programa, 30 dijakov v vzgojiteljski in 30 dijakov v dramsko-gledališki program, ki so ga doslej izvajali le v Novi Gorici in Ljubljani. "Ljutomer je Grossmanovo mesto. Tukaj se je rodil slovenski film. V regiji prav tako beležimo bogato gledališko dejavnost, katere začetki segajo v prvo polovico devetnajstega stoletja, odrsko ustvarjalni pa smo vse do danes, ko v Pomurju deluje veliko neprofesionalnih skupin v okviru **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**. Zato ni presenečenje, da razmišljamo prav o tem, da bomo filmsko in gledališko ustvarjalni še naprej," je povedal Kustec, ki je prepričan, da je novi program odlična pot k povezovanju kulture, umetnosti ter tudi znanosti z izobraževanjem, "s čimer bi podpirali in razvijali nadarjenost in ustvarjalnost posameznikov v regiji".

Natisni

Preberi

Pošlji po mailu

Dodaj med priljubljene

PDA / GSM povezava

- [Prilagodi](#) pisavo**Ste bili priča dogodku?**

Pošljite nam svojo plat zgodbe, morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo, fotografijo?

Pokličite na brezplačno telefonsko številko

Pridružite se nam
Spremljajte nas**Miha Šošarič**

Prleki uspešni v angleščini

Debaterji ljutomerske gimnazije uspešni na evropskem in tudi svetovnem prizorišču

MIHA ŠOŠTARIČ

Profesorji Gimnazije Franca Miklošiča iz Ljutomera že vrsto let dijake, nadarjene za komuniciranje v angleškem jeziku, združujejo v debatne skupine, svoje znanje in sposobnosti debatiranja pa dijaki preizkušajo na številnih mednarodnih tekmovanjih. V tem šolskem letu so aktivni predvsem debaterji pod vodstvom profesorice **Liane Miholič**. "Znova imamo na gimnaziji nekaj izvrstnih debaterjev, ki so s svojimi dosežki v ponos naši šoli. Poleg nekaj izkušenejših debaterjev iz višjih letnikov pa imamo tudi nadarjeno skupino dijakov v prvih letnikih," nam je dejala Miholičeva.

Dobro poznajo Evropo

Tako so sredi novembra v slovaške Košice na mednarodnem debatnem turnirju tekmovali začetniki Anja Zdravec, Megi Rosić, Alen Trstenjak, Sanja Hošpel, Miha Kosi in Nino Dotto ter debatirali na temo Ali ne bi bila pogumna mlada Pakistanka Mallala Yousafzai, ki se bori za pravice otrok do izobraževanja, predvsem deklic, bolj primerna za letošnje Nobelovo nagrado kot Organizacija za preopred kemičnega orožja. Debaterji tretjih letnikov so se pred kratkim vrnili iz Strasbourga. "Zbrali smo se dijaki iz številnih evropskih srednjih šol in razdeljeni po skupinah razpravljali o različnih temah. Predvsem smo iskali boljše rešitve o aktualnih razpravah v evropskem parlamentu. Sodelovali smo tudi v posebni igri, kjer so preverjali naše znanje o Evropi. Moram se pohvaliti, da nam je šlo zelo dobro. Vsekakor pa je bil obisk parlamenta, delo parlamentarcev in ogled samega mesta za nas tudi izredno poučna dogodivščina," je dejala dijakinja **Katarina Mir**, ki so se ji v Strasbourgu pridružili tudi Daša Horn, Helena Beznec, Betka Perc, Urh Lukman, Damjan Pjevič in Dejan Perčič.

Debaterka tudi v ZDA

Urh Lukman se je kot član slovenske ekipe udeležil mednarodnega debatnega turnirja, ki so se ga udeležili dijaki iz Nemčije, Hrvaške, Romunije, Slovenije in Bosne. "Debatirali smo o tem, da bi Evropa morala narediti nekaj glede politike reševanja problematike afriških migrantov, prav tako smo govorili o tem, da bi osnovna človekova pravica morala biti pravica do vode, zanimiva je bila tudi debata na temo, da bi gospodarske družbe naj del dobička delile med zaposlene in da ta ne bi ostajal le lastnikom," je povedal Lukman, ki je v izboru za slovensko ekipo, ki se bo avgusta na Tajskem udeležila svetovnega prvenstva.

Dijakinja tretjega letnika **Daša Horn** je minule poletne počitnice preživela v Združenih državah Amerike. Uspešna je bila na razpisu za mlade voditelje iz Srbije, Slovaške, Madžarske in Slovenije. "Pisali smo esej na temo demokracija, prostovoljstvo in Evropska unija, vse pa je potekalo pod okriljem ameriškega zunanjega ministrstva, ki je tudi financiralo naše tritedensko bivanje v Ameriki. Imeli smo različne delavnice, na katerih smo se učili nastopanja v javnosti, zagovarjati smo morali svoja stališča, naučili pa so nas, kako se organizira človekoljubna organizacija. Ob zaključku projekta smo posneli tudi film z naslovom Nevidni Iran, ki govori o stereotipih, ki si jih ljudje ustvarjamo in ne držijo," je o zanimivi izkušnji pripovedovala Hornova.

V začetku tega meseca sta Nino Dotto in Timon Grabovac sodelovala na mednarodnih debatnih delavnicah v Zagrebu, kjer se jima je na mednarodnem debatnem turnirju pridružil tudi Miha Kosi. Alen Trstenjak, Sanja Hošpel in Megi Rosić pa so v Lendavi debatirali o priseljevanju v Evropo. V teh dneh potekajo že tudi priprave na mednarodni debatni turnir, ki ga bo ljutomerska gimnazija gostila marca, na katerem pričakujejo dijake iz evropskih držav, Amerike in Singapurja.

Ljutomerski gimnazijci se v debatah odlično znajdejo med vrstniki iz tujine, trenirajo pa doma. (Miha Šoštarič)

Novi umetniški program na gimnaziji

Prizadevanja ravnatelja Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer **Zvonka Kusteca**, da v novem šolskem letu zaživi nov izobraževalni program dramsko-gledališke smeri, so obrodila sadove. V šolskem letu 2013/2014 bodo na osrednjo regijsko srednješolsko izobraževalno ustanovo sprejeli 120 dijakov prvih letnikov v štiri oddelke gimnazijskega programa, 30 dijakov v vzgojiteljski in 30 dijakov v dramsko-gledališki program, ki so ga doslej izvajali le v Novi Gorici in Ljubljani. "Ljutomer je Grossmanovo mesto. Tukaj se je rodil slovenski film. V regiji prav tako beležimo bogato gledališko dejavnost, katere začetki segajo v prvo polovico devetnajstega stoletja, odrsko ustvarjalni pa smo vse do danes, ko v Pomurju deluje veliko neprofesionalnih skupin v okviru **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**. Zato ni presenečenje, da razmišljamo prav o tem, da bomo filmsko in gledališko ustvarjalni še naprej," je povedal Kustec, ki je prepričan, da je novi program odlična pot k povezovanju kulture, umetnosti ter tudi znanosti z izobraževanjem, "s čimer bi podpirali in razvijali nadarjenost in ustvarjalnost posameznikov v regiji".